

Nr 418.

Av herrar **Fjellman** och **Holmström** i Gävle, *angående lönevillkoren för till övergångsstat frivilligt överförd beställningshavare vid krigsmakten, som innehar civil statstjänst m. m.*

I proposition nr 56 har Kungl. Maj:t föreslagit sådan ändring av det år 1925 fattade beslutet rörande försvarsväsendets ordnande att de då fastställda avlöningsförmånerna för till övergångsstat frivilligt övergångna officerare och underofficerare skulle kunna vid den överfördes anställning i civil statstjänst reduceras till endast en bråkdel av de i kungl. kungörelsen den 23 oktober 1925 angivna beloppen.

Under hänvisning till vad chefen för generalstaben i denna fråga anfört, vilja vi främst erinra om att de befattningshavare, vilka frivilligt övergått till övergångsstat därvid naturligen utgått ifrån att avlöningsbelopp, som genom ovan omnämnda kungl. kungörelse blivit av Kungl. Maj:t fastställda på grundval av riksdagens beslut skulle komma att under alla omständigheter till vederbörande utgå oavkortade, eftersom några inskränkningar i rätten att åtnjuta desamma icke i kungörelsen angivits. Det var uppenbarligen ett statsintresse — nedbringandet av de med övergången till den nya härordningen förenade kostnaderna — som föranledde tillkomsten av möjlighet till frivillig övergång till övergångsstat, och de frivilligt överfördas avlöning reducerades också i vida högre grad än vad fallet var med de tvångsvis överfördas. Det frivilliga godtagandet av en lägre avlöning har naturligen skett under den förutsättningen att en kompensation härför skulle kunna ernås genom antagande av annan befattning i statens eller i enskild tjänst. Något hinder för dylik anställning förelåg heller icke vid tidpunkten för övergången till frivillig övergångsstat, enär kungl. kungörelsen den 23 oktober 1925, såsom ovan framhållits, icke innehöll några bestämmelser rörande ytterligare lönereducering vid emottagande av annan befattning i statens tjänst. Genom att nu fastställa föreskrifter om dylik lönereducering ända till en tredjedel av det utgående avlöningsbeloppet berövas den övergångne den viktigaste förutsättningen för den frivilliga övergången. Enligt vad som anföres i den kungl. propositionen synes avsikten till och med vara att en dylik bestämmelse skulle verka retroaktivt, så att en befattningshavare, vilken frivilligt övergått för att antaga annan befattning och redan erhållit

sådan, nu skulle få åtnöjas med allenast en tredjedel av övergångsstatslönen och i vidrigt fall endast erhålla denna lön — om nämligen den med den civila anställningen förenade lönen vore lika med eller mindre än $\frac{2}{3}$ av övergångsstatslönen. Ett dylikt handlingssätt från statens sida finna vi uppenbart strida emot rättvisa och billighet.

På de skäl, som av chefen för generalstaben och andra myndigheter anförts, finna vi det önskvärt att till övergångsstat överförda officerare och underofficerare beredas tillfälle till att erhålla annan befattning i statens tjänst, men vi måste bestämt motsätta oss att vid dylik förening av tjänster reducering av övergångsstatslönen äger rum.

I detta samband synes det lämpligt att till riksdagens prövning förelägga frågan om tillgodoseendet av en annan kategori av personal, vilken genom truppförbandens begränsning och indragning blivit övertalig, men vars intressen knappast kunna sägas hava blivit i tillbörlig grad tillgodosedda. Det gäller till sergeanter i truppförband befördrade furirer, vilka i samband med övergången avskedats emot åtnjutande av därmed förenad ersättning. Denna personal har sålunda visserligen erhållit ett visst belopp, avsett att underlätta deras övergång till annan levnadsbana. Att vinna anställning i civil tjänst är för dessa personer, vilka i ett flertal fall nått in i 30-årsåldern, förenat med avsevärda svårigheter. Det borde då ligga nära till hands för staten att i sin tjänst bereda dem tillfälle till utkomst. Deras kvalifikationer göra dem också lämpade för åtskilliga befattningar inom statens verk och dylikt, men i de fall att de överskridit för nyanställning därstädes stadgad levnadsålder, är denna utväg stängd för dem. Med hänsyn till den långa tid, de varit anställda i statens tjänst vid krigsmakten, synes det emellertid rättvist och billigt att på ändamålsenligt sätt söka undanröja de hinder, som uppstålla sig för statsanställning. Det lämpligaste sättet härför synes vara att dylika f. d. fast anställda finge tillgodoräkna sig sin fasta anställning såsom statstjänst och sålunda, även om de överskridit för viss anställning stadgad maximiålder, medgivas möjlighet till sådan anställning, dock utan rätt att i denna räkna den fasta anställningen såsom tjänstår.

På grund av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta

att — med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 56 — till övergångsstat frivilligt överförd beställningshavare vid krigsmakten måtte få innehava civil statstjänst utan att fördenskull erhålla någon minskning i de med befattningen å övergångsstat förenade förmåner; samt

att f. d. fast anställd personal vid krigsmakten, vilken under anställningen beordrats till sergeant i truppförband och i samband med den verkställda begränsningen av sta-

terna erhållit avsked mot åtnjutande av därför stadgad engångsersättning, må få tillgodoräkna sig den fasta anställningen såsom statstjänst och sålunda kunna anställas i annan statens befattning, även om därför stadgad ålder överskridits, dock utan rätt att få tillgodoräkna sig den fasta anställningen såsom tjänstår i den nya befattningen.

Stockholm den 17 februari 1928.

J. Fjellman.

Nils Holmström.
